

Par Underofficerer mere, for i Sygdomstilfælde at være nogenlunde sikker paa, at Korpset overhovedet kan fungere.

Saa er der endnu Lovforslaget om St. Thomas Havn. At den gøres til en selvejende Institution, finder jeg meget heldigt, men at *fastslaa*, at St. Thomas Kommune skal paa Forhaand have 50,000 Francs af Overskuddet, finder jeg ret farligt for ikke at sige uforvarligt, naar man vil sikre en forsvarlig Udvikling af denne Havn. Jeg kunde tænke mig, at man tilloed, at Kommunen kunde have visse Procenter af Overskuddet af Havnen, men da ikke nær 50 pCt. Om den aldeles overvejende Del af Overskuddet er det derimod ganske sikkert nødvendigt at slaa fast, at det skal bruges til Havnens videre Udvikling; dette er ogsaa nødvendigt, hvis man vil St. Thomas Kommunes Vel.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg saa slutte, idet jeg gaar ud fra, at en anderledes grundig Behandling af Sagen vil finde Sted i et Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremsatte en Udtalelse om, at de foreliggende Forslag først vare blevne omdelte i Mandags. Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at de bleve omdelte i Lørdags. (*Hammerich:* De fandtes ikke paa Tingets Bord i Lørdags).

Berntsen: Da jeg ved, det er et almindeligt Ønske hos Tingets Medlemmer, at Forhandlingen om disse Lovforslag kunde sluttet i dette Møde, skal jeg fatte mig saa kort som muligt. Det er jo et større Antal af Lovforslag, der i Dag er sat til Forhandling under eet, tilmed Lovforslag, der vedrøre Spørgsmaal, som det er af stor Vigtighed at faa ordnet saa hurtigt som muligt, og det var da ret naturligt, om denne første Behandling kunde have været vejledende og retledende for det Udvalg, som sikkert vil komme til at drøfte disse Spørgsmaal nøjere. Men der synes jo at være saare liden Interesse her i Dag for en længere Forhandling, og ogsaa jeg beklager, at der har været saa kort Tid for Tingets Medlemmer til grundigt at sætte sig ind i disse mange Lovforslag, der jo vedrøre Forhold, som ligge de fleste Medlemmer ret fjernt. Imidlertid skal jeg i al Almindelighed udtale, at jeg vilde anse det for heldigt, om Forhandlingen om disse Sager kunde blive ganske upolitisk, og navnlig vilde jeg nødig, at man ved Behandlingen af

de enkelte Lovforslag skulde sige som saa, at kunne vi ikke lægge de Principper, vi til daglig Brug gøre gældende her i Landet, til Grund for Behandlingen af disse Spørgsmaal, saa ville vi ikke fremme disse Sager. Thi jeg tror ikke, det helt gaar an at overføre de Forhold, vi leve under her, til Forholdene paa Dansk Vestindien. Her sigter jeg da navnlig til Spørgsmaalene om Valgrettens Udvidelse og om Beskatningsforholdene paa Vestindien.

Jeg for mit Vedkommende kunde personlig have ønsket, at den højtærede Minister vilde være gaaet ind paa Kommissionens Forslag om at nedsætte Valgretscensussen til det halve af, hvad den er nu, altsaa fra 2,500 til 1,250 Francs, medens man er bleven staaende ved 1,500 Francs, et Tal, jeg ikke ved, hvorfra man har det, ligesom jeg heller ikke ved, hvorfor man egentlig har sat Grænsen der. Men paa den anden Side vil jeg erkende, at det har ikke ringe Betydning, at disse Forslag kunne vedtages saaledes, at man er sikker paa, at de, der skulle udføre dem i det praktiske Liv paa Vestindien, have Tro paa, at den Ordning, her tilvejebringes, er gavnlig for Øerne og for den Udvikling, som nu efter disse Forslag vil forgaa paa Øerne. Jeg vilde anse det for saare uheldigt, om man her paaoktrojerede de vestindiske Øer en Lovgivning, som vilde blive modtagen med Uvillie, Mistro og Mistanke. Det er en Styrkelse, det erkender jeg, at den højtærede Minister har kunnet forelægge disse Forslag for Tinget saaledes, at de have vundet almindelig Tilslutning hos Kolonialraadene paa de vestindiske Øer, men det hindrer ikke, at der kan være adskillige Ting, man maaske kan faa rettet, og jeg vil da sige, at jeg for mit Vedkommende vilde ønske, man kunde gaa noget videre med Hensyn til Udvidelsen af Valgretten, end man er gaaet. Skal man ophjælpe Forholdene paa Vestindien, gælder det jo om i det hele taget at kalde saa mange som muligt til Arbejde paa Øernes Udvikling.

Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen), der jo som Kommissionsmedlem har været enig med Kommissionen i den Betragtning, at naar man nu gik til en Omordning af Forholdene paa Vestindien, skulde Øerne saaledes drages ind under den almindelige Lovgivning, at de skulde have Repræsentanter her i Rigsdagen baade i Folketing og i Lands-